

Evrım

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 25 Ocak 2013

Kilitlenmiş umutlar dolu dizgin çözülmeye koşturuyor
Sanki devran dönmüş gün gelmiş gibi...
Keser sapın himayesinde hesap vaktidir diyor
Salkım saçak duygulardan uzak
Bir bir çözülüyor kurulan her hain tuzak

Oyalama beni sevdalım cengim var yüreğimde
Güneş bekliyor sabırsızca, barış güvercinleri ellerimde

Başka ne simgeler ki barışı?
Parlayan sarı bir buğday başağı mı desem?
Yoksa bir iğde dalı mı?
Ya o bebeler; masum ve barışçı
Omuzlarımızda ki yük hafıflıyor yavaşça...

Üzüm taneleri gibi dökülüyor yağmur
Şaşkınca bakıyor insan karmaşasına
Deniz dalgalı değil dalgın
Mahçup bir sevinç kaplıyor içimi
Konuşsam her şey alt üst olacak gibi

Sökeyim kalbini deseler çıtım çıkmaz
Kesseler damarımı bir damla kanım akmaz

Kuş tutarım ağızımla, kıyamam incitmeye
Öperim yüreğinden salarım gök kubbeye
Artık şafakları beklemek yok
Tan her gün vaktinde ağaracak
Bir devrin evrimini görüyorum, rüyamıydı ne?

Mehmet Fikret ÜNALAN